

यामपि “अप इष्य होतरित्यप इच्छ होतरित्यैवेतदाह”
 यत० ब्रा० ३, ८, ३, १५। गतौ तदादिरपि इषति निव०।
 अनु+अन्वेषणे गवेषणे “अन्विष्यन्तस्ततःसीताम्” रामा०
 “यावदेनामन्वेष्यामि” यकु०। “न रत्नमन्विष्यति स्मृत्यते
 हि तत्” कुमा०। “तस्यान्विष्यन् वेतसगूढं प्रभवं सः”
 रघुः। स्वार्थे णिच्। तत्रैव “राममन्वेष्यामि” सा० द०।
 प्र+प्रेरणे। “अप्रेषीद्राजपुत्री सां सुराचारो तवान्तिकम्”
 भा० व० १६ अ०। “गत्वा प्रेषीच्च रावणम्” भट्टिः “अ-
 ध्वर्युप्रेषितोमैत्रावरुणः प्रेष्यति” आश्व० ऋ०। “शौनः
 शेषं च प्रेष्यति” कात्या० १३, ६, १ “अग्नीषोमाभ्यां ऋगस्य
 वपायै भेदसे प्रेष्य” यत० ब्रा० ३, ८, २, २७। षञ्
 प्रेष्यः। गत्यत् प्रेषः। स्वार्थे णिच्। प्रेषयति प्रेषयामास।
 “स च सां प्रेषयामास” रामा०। [पितः पथ्येषणा।

परि+सत्कारपूर्वकनियोजने पथ्येष्यति स्वार्थे णिच् पथ्ये-
 इष वाञ्छायाम् तदा० पर० सक० सेट् नेट् क्तुः। १ इच्छति,
 “इच्छामि संबद्धितमाप्नुयाते” कुमा०। इच्छेत् “यदीच्छे-
 द्विपुलान् भोगान्” मल० त० पु०। “राजान्तेवासि-
 याव्येभ्यः सीदन्नोच्छेद्वन् क्षुधा” या० सूट्। ऐच्छत्
 ऐषीत् “ऐषीः पुनर्जन्मजायय यत्त्वम्” भट्टिः इयेष “इयेष
 सा कर्तुमवस्थ्याताम्” कुमा० ईषतः। इच्छन् “किमच्छन्
 कस्य कामाय किमर्थमनुसंज्वरेत्” श्रुतिः।

एषिता-एषा एषित्वा-इहा। भावे य इच्छा “आत्मजन्या भवे-
 दिच्छा” न्यायका०। इट् “इटोऽसि मे सखा जेत” गीता।
 कर्मणि इष्यते “तिराताच्छुद्धिष्यते” स्मृतिः। एष्यः एषि-
 तव्यः। “एष्या बहवः पुत्रायद्येकोऽपि गयां व्रजेत्” पु०।
 अनु+अन्वेषणे। “तं खलन् इवाप्नीषुः” यत० ब्रा०। “हन्त
 तमात्मानमन्विच्छामो यमन्वेष्टा” छा० उ०। “अनु-
 पदन्वेष्टा” पा० “वयं तत्त्वान्वेषात् मधुकर ! हतस्त्वं
 खलु कृतो” यकु०।

प्रति+ प्रतिपद्ये प्रतीच्छति (प्रतिगृह्णाति)। “ततः
 प्रतीच्छ प्रहरेति वादिनी” नैष०। “क्षुषां प्रतीच्छ
 मे कन्याम्” प्राप्तौ च “बुद्धौ शरणमन्विच्छ” गीता।
 स्वार्थे णिच् वेदे० नि० गुणाभावः। इषयति “इच्छंस्तदा-
 स्तरायेव मदन् इषयेम ज्योतिः” ऋ० १, १८, ५, ६। “इषयेम
 इच्छाम” भा०।

परि+अन्वेषणे च परीच्छति (अन्विष्यति) “भगवन् वा अह-
 मेभिरात्विज्यैः पथ्ये विषम्” छा० उ०।

अभि+सम्प्रगच्छायाम् अभीष्टम्।

इष आभीष्टाय क्रयादि० पौनःपुन्ये पर० अक० सेट्
 इष्याति इष्यातु इष्याण। “इष्यामिषाणां सहेषाण
 सर्वलोकं मद्रपाण” यजु० ३१, २२, अ०। ऐष्यात्
 ऐषीत्। एषितः एषित्वा। प्रेरणे च। “भिनन्निरिं
 शवसा वज्रमिष्यन्” ऋ० ४, १७, ३। इष्यन् प्रेरयन्
 भा०। इच्छार्थेऽपि “पूर्वीरिषसरति मध्य इष्यन्” ऋ०
 १, १८, १, ६। “मध्यः मधुनः इष्यन् इच्छन्” भा०। आभी-
 ष्टाय क्रियापौनःपुन्यम्। क्रिया च धात्वर्थविशेषः स
 च वाञ्छागत्यादिरेव तस्येवाभीष्टायोतनेऽस्य साधुत्वम्
 इष गतौ भा० उभ० सक० सेट्। एषति ते। ऐषीत् ऐषिट्
 अनु-अनुसरणे। अन्वेषति। “अन्वेषन्तोवमं राजन्”
 “देशमन्यं दुराचारमन्वेषन् वानराक्षसा” रामा०।

इष् लि० इष-इच्छायां क्तिप्। इच्छायुक्ते। इट् चरः।
 “यिदादूर्जं यतक्रतुं विदादिषम्” ऋ२, १२, ४। कर्मणि
 क्तिप्। इष्यमाणे लि० इच्छे स्त्री “मधुमतीन इष्यच्छधिं”
 यजु० ७, २, “आश्विनायज्वरीरिषः १, ३, १। “इषे
 त्वोच्छेत्वा” यजु० १, १, १। इष्यते इष-अन्तर्भूतस्यर्थे
 कर्मणि क्तिप्। ४ एषणीये। “इषस्तुतो मङ्गमहे”
 ऋ० ५, ५, ५, “इषः एषणीयस्य” भा०। इष-गतौ
 भावे क्तिप्। ५ यात्रायाम् स्त्री

इष पु० इष-गतौ क्तिप्-इट् यात्रा सास्त्रिन् मासे जिनीषूषा-
 मस्ति अर्थ आ० अच्। सौरे चान्द्रे च आश्विने ऽमासि।
 “आवस्थे भाद्रमासे युवतिगृहगते चार्धलाभः प्रदिष्टः”
 राजमा० उक्तेः “सौराश्विनस्य यात्राया अर्थलाभदत्तात्तथा-
 त्वम्”। अत एव रघौ “सरितः कुर्वती गाधाः पथशाश्व-
 नकर्दमान्। यात्रार्थं नोदयामास तं शक्तेः प्रथमं शरत्”।
 शरत्कालस्य रात्रां यात्रार्थत्वसक्तम्। शरदुत्थ “इषस्योर्जश्च
 शरदिति” श्रुत्युक्त आश्विनकार्तिकमासरूपकालः तस्य
 च सौरत्वसदृशत्वे वक्ष्यते “आमेखलं सञ्चरतां घनानां
 जायामिषे सातुगतां निषेव्य” कुमा० पाठान्तरम्। “ध्वनि-
 मिषेऽनिषेक्ष्यमपतः” माघः। तत्र चान्द्रे “इषे मास्यसिते
 गच्छे नवम्यामार्दयोगतः” तिथि० देवीपु० अथ चान्द्रोगौषः
 “यच्छरदूर्जश्च औषधः पच्यन्ते तेभोहैताविषस्योर्जश्च”
 यत० ब्रा० ऋ० ४, २, १, १७, “अन्तर्भूतस्यर्थे भावे इज्ये
 क”। २ प्रेषणे “इषवान् मम रेजति” ऋ० १, २६, ६.
 “इषवान् प्रेषणवान्” भा०। इष-इच्छायां कर्मणि
 धञर्थे क इज्ये न० निव०।

इषणि स्त्री इष-भावे अग्नि वेदे० नि० गुणाभावः। प्रेषणे